

Трагославното учение за света Богородица

Тайнството Евхаристия не влиза в тайната на спасението на човека всеки път, когато четвото нагамо се поставя с възгласа: „Благословен е Царството на Отца и Сина и Светия Дух сега и винаги и през всички векове“. Всеки път, когато се причастваме с телото и кръвта Христови, ние участваме в спасението на човека и света. Човекът участва в бъдещето Царство на слабата. В тропара, както се пее през и нагамото на възкресената Литургия, Църквата възгласа възгласно на цялата вселена спасението на човека и света: „Днес става спасението на света, възтвване възкресениа от греха и нагамото на нашия живот, както със смърт смъртта разруши победи ни победи и огромна мисост.“ (Завеслов 1992 г. С 31 стр. 55)

Божията майка е първият път на спасението, изворнето от Христос, което тя помага за това, че дава път на Бог Слово. През нея Словоето приема човешка път и става възможно спасението на човека и света, казвайки „да“ на Божовтмашението: „Ето рабинята Тастодна, нека ми бъде по думата ти“ (Лк. 1, 38 стих) отговаря тя на архангелското благовестие. През своето съгласие Превота Дева Мария дава не само слов отговор, съгласие и воля, но още отговор, съгласие и воля от името на цялото звестие, което тя представя. Затова древните църковни автори и ранните отци на Църквата я наричат „два Ева“. По същия начин както Христос е първият Адам и става

• Ит Адам, за да попрели всяка ерещ ка Адамда,
а да стаци збвкв, така и ерещ дьва Мария
свешкит рсф, се стасва, защото „непослушанието
на дьвота (Ева) диме блянсирато от послушанието
на дьвота (Мария). Задва Бонизта майка се
сима за Майка на нзлото здество, като
дьва здешко естество на Гастф, Иисус Христос,
Тз угасва в спасението на всеки здещи,
защото ерещ Него се стасват всеки хора,
сават прикати на тва обожено естество.

Како Ева е дима майка на всеки, така
и дьва Богородица е дьвота майка на
здеството. (Из - Цркви Монтски „Избмичение
и отроверение на лонмивото знание (Против ерещ)

Отците на сабора в Ефес през 431г. изразват
взраата на дьрхвата не само в тва, се дьва
Мария е Богородица, а преди всеки в тва,
се Гастф, Иисус Христос има дьве естества -
бонствено и здешко, а дьва Мария дьва
свешкото естество на Христа стачител и
задва тз е Богородица. Христос не е дьве мноти
како Фесторий. диме мнотта на Слвото и
усе, се Бог Слво предивава в мнотта на
Христос като в храм и задва Христос има
нравствено сворщенство. Христос не е взел
тзмо от недото и не е премивал през утробата
на дьвота като през канал. (Из Иоан Амаски -
Тачне изложение на православната вбра 1996 софия
стр. 148) Тз не рандв свешката мнот на
Христос и задва не е Христородица или
свекородица, како мислв Фесторий и
свременното протестантско богослвие. Тз е
Богородица, защото рандв богослвката Христос,
дьва плот на Бог Слво.

Ил то този начин става, то горе от ангелите
то пошана от херувимите и несравнено
то - славно от серафимите.

Божията майка е Дева Трета и раждането
на Христос.

Тя е Дева то време на раждането на
Христос. Остава Дева, и след Жетевото
раждане Тя е виста Дева Мария, която
Вемтаем.

Пресвета Богородица единствена от всички
земски род е седишна в себе си Тварното
с неварното, като е носима в утробата си
Христа Спасителя. Тя дава томо земско
естество на Спасителя, тѣло и душа, и
като Жетва майка е носима в утробата
си Боготдева, грижева се е за Жето
възпитавала То е още от девствената си
утроба, така както майката се грижи и
възпитава младенца още от утробата до
раждането и след това.

Божията майка не просто е предостална
своето тѣло, за да се роди от нея Христос,
но тя то въпреки начин се е грижила и
възпитавала божествену младенцу още в
своата утроба (Това е един от основните
мотиви, въз основа на които Православната Църква не
приема сурогатното майчинство и всички негови
отрицателни последици).

Тя е дала път на Бог Слово и станала Бого-
родица. Тя е "избраната от нежите, която ще обхва-
ват всички родове", затова, че е истинна Богородица
(Лука 1, 30, 43, 48 слове)